UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

21 päivänä joulukuuta 2011 *

Asiassa C-316/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Vestre Landsret (Tanska) on esittänyt 28.6.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 1.7.2010, sellaisena kuin sitä on oikaistu 24.8.2010 tehdyllä päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.8.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Danske Svineproducenter

vastaan

Justitsministeriet,

European Livestock and Meat Trading Unionin

osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: tanska.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász ja D. Šváby (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: Y. Bot,
kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.9.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Danske Svineproducenter, edustajanaan advokat H. Sønderby Christensen,

– European Livestock and Meat Trading Union, edustajinaan avocat J.-F. Bellis, avocat A. Bailleux ja advokat E. Werlauff,

– Tanskan hallitus, asiamiehenään V. Pasternak Jørgensen, avustajanaan advokat P. Biering,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B. Schima ja H. Støvlbæk,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 288 artiklan toisen kohdan sekä eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22.12.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 (EUVL 2005, L 3, s. 1) 3 artiklan toisen kohdan f ja g alakohdan, mainitun asetuksen N:o 1/2005 liitteessä I olevan II luvun 1.1 kohdan f alakohdan ja 1.2 kohdan ja VII luvun D jakson tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Danske Svineproducenter, joka on siankasvattajien ammattijärjestö, ja Justitsministeriet (oikeusministeriö) ja jossa on kyse muun muassa sellaisen kansallisen täydentävän säännöstön yhteensoveltuvuudesta asetuksen N:o 1/2005 kanssa, jolla täsmennetään tietyiltä osin kyseisen asetuksen soveltamista, kuten eläinten suojelusta kuljetuksen aikana 21.12.2006 annettu asetus nro 1729 (bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport; Lovtidende 2006 A; jäljempänä asetus nro 1729/2006), ja kyseisen kansallisen asetuksen eri säännösten yhteensopivuudesta asetuksen N:o 1/2005 kanssa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Asetus N:o 1/2005

3 Asetuksen N:o 1/2005 johdanto-osan 2, 6, 8, 10 ja 11 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana [ja direktiivien 90/425/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta] 19 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY [(EYVL L 340, s. 17), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/29/EY (EYVL L 148, s. 52; jäljempänä direktiivi 91/628),] mukaisesti neuvosto on antanut eläinten kuljetusta koskevia sääntöjä, joilla pyritään poistamaan elävien eläinten kaupan teknisiä esteitä ja antamaan markkinajärjestelyille mahdollisuus toimia sujuvasti, samalla kun turvataan eläinten suojelun riittävä taso.

– –

(6) Neuvosto kehotti 19 päivänä kesäkuuta 2001 – – komissiota tekemään ehdotuksia voimassa olevan yhteisön lainsäädännön tosiasiallisen täytäntöönpanon ja sen tiukan valvonnan varmistamisesta, eläinten suojelun ja hyvinvoinnin

parantamisesta sekä tarttuvien eläintautien esiintymisen ja leviämisen ehkäisemisestä samoin kuin sellaisista eläinten hyvinvoinnin ja terveyden suojaamiseksi kuljetuksen aikana ja sen jälkeen käyttöön otettavista tiukemmista vaatimuksista, joilla vältetään kipu ja kärsimys.

– –

(8) Eläinten terveyttä ja hyvinvointia käsittelevä tiedekomitea antoi 11 päivänä maaliskuuta 2002 lausunnon eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen aikana. Yhteisön lainsäädäntöä olisi tämän vuoksi muutettava, jotta voitaisiin ottaa huomioon tuoreimmat tieteelliset tiedot ja samalla pitää etusijalla tarvetta taata lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano lähitulevaisuudessa.

– –

(10) Ottaen huomioon eläinkuljetuksia koskevan yhteisön lainsäädännön yhdenmukaistamisesta direktiivin [91/628] osalta saadut kokemukset sekä vaikeudet, jotka johtuvat siitä, että direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä eri jäsenvaltioissa eri tavoin, on asianmukaisempaa antaa tätä alaa koskevat yhteisön säännöt asetuksella. Siihen saakka, kun on annettu yksityiskohtaiset säännökset tiettyjä erityistarpeita omaavia lajeja varten, joiden osuus yhteisön karjasta on hyvin rajallinen, on aiheellista sallia jäsenvaltioiden ottaa käyttöön tai pitää voimassa kansallisia lisäsääntöjä tällaisiin lajeihin kuuluvien eläinten kuljetuksen osalta.

(11) Jotta varmistetaan tämän asetuksen yhdenmukainen ja tehokas soveltaminen kaikkialla yhteisössä sen pääperiaatteen mukaisesti, jonka mukaan eläimiä ei saa kuljettaa niin, että ne voivat loukkaantua tai kärsiä tarpeettomasti, on

aiheellista laatia yksityiskohtaiset säännökset, joissa käsitellään erityyppisiin kuljetuksiin liittyviä erityistarpeita. Näitä yksityiskohtaisia säännöksiä olisi tulkittava ja sovellettava edellä mainitun periaatteen mukaisesti, ja niitä olisi ajantasaistettava aina silloin, kun ne eivät erityisesti uuden tieteellisen asiantuntemuksen mukaan enää näytä olevan edellä mainitun periaatteen mukaisia tiettyjen lajien tai tietyntyyppisten kuljetusten osalta.”

4 Asetuksen N:o 1/2005 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä asetusta sovelletaan yhteisössä tapahtuviin elävien selkärankaisten eläinten kuljetuksiin – –

– –

3. Tämä asetus ei estä soveltamasta tiukempia kansallisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on eläinten hyvinvoinnin parantaminen pelkästään yhden jäsenvaltion alueella tapahtuvien kuljetusten aikana tai jäsenvaltiosta lähtevien merikuljetusten aikana.

– –”

5 Kyseisen asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Eläinkuljetuksia koskevat yleiset edellytykset”, säädetään seuraavaa:

”Eläimiä ei saa kuljettaa tai kuljetuttaa siten, että niille voi aiheutua vammoja tai turhaa kärsimystä.

Lisäksi on seuraavien edellytysten täytyttävä:

– –

f) –– eläinten hyvinvointi tarkistetaan säännöllisesti ja sitä pidetään yllä asianmukaisesti;

g) eläimille varataan niiden kokoon ja kuljetusmatkan kestoon nähden lattia-alaltaan ja korkeussuunnassa riittävä tila;

– –”

6 Mainitun asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Eläinkuljettajien on kuljetettava eläimiä liitteessä I esitettyjen teknisten sääntöjen mukaisesti.”

7 Asetuksen N:o 1/2005 liitteessä I olevassa II luvussa on kuljetusvälineitä koskevat tekniset säännöt. Sen 1 kohta, johon on koottu kaikkia kuljetusvälineitä koskevat säännökset, on sanamuodoltaan seuraava:

”1.1. Kuljetusvälineet, kontit ja niiden varusteet on suunniteltava ja rakennettava ja niitä on ylläpidettävä ja käytettävä siten, että:

– –

f) eläimiä päästään tarkastamaan ja hoitamaan;

– –

1.2. Eläinosaston sisällä ja kullakin sen tasolla on oltava riittävästi tilaa sen varmistamiseksi, että eläinten yläpuolella on riittävä ilmanvaihto niiden ollessa luonnollisessa seisoma-asennossa ilman, että missään tapauksessa estetään eläinten luonnollisia liikkeitä.

– –”

8 Kyseisen liitteen III luku koskee kuljetuskäytäntöjä. Sen 2 kohdassa, jonka otsikko on ”Kuljetuksen aikana”, on seuraava säännös:

”2.1. Tilan on oltava vähintään VII luvussa kyseisiä eläimiä ja kuljetusvälineitä varten vahvistettujen lukujen mukai[nen].”

9 Mainitun liitteen V luvun, jossa on kyse muun muassa kuljetusmatka-ajasta, 1 kohdassa, joka koskee muun muassa kotieläiminä pidettäviä sikaeläimiä, vahvistetaan seuraavat säännöt:

”– –

1.2. Edellä – – tarkoitettujen eläinlajien kuljetusmatka-aika ei saa olla yli kahdeksan tuntia.

1.3. Edellä 1.2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskuljetusmatka-aikaa voidaan pidentää, jos luvun VI lisävaatimukset täyttyvät.

– –”

10 Mainitussa VI luvussa on muun muassa kotieläiminä pidettävien sikaeläinten pitkiä kuljetuksia koskevat lisävaatimukset, jotka on esitetty neljässä kohdassa.

11 Kyseisen luvun kaikkia pitkiä kuljetuksia koskevassa 1 kohdassa luetellaan vaatimukset, jotka liittyvät kattoon, lattiaan ja kuivikkeeseen, ravintoon sekä väliseiniin, ja tiettyjä lajeja koskevat erityisvaatimukset. Viimeksi mainitulta osin ainoa sikoihin sovellettava edellytys on se, että pitkissä kuljetuksissa kuljetetut eläimet ovat yli 10 kg:n painoisia, jollei niitä kuljeteta emänsä kanssa. Mainitun luvun 2–4 kohta koskee veden saatavuutta konttikuljetuksessa, maantiekuljetusvälineen ilmanvaihtoa ja lämpötilanseurantaa sekä paikannusjärjestelmää.

12 Samassa liitteessä I olevassa VII luvussa vahvistetaan tilaa koskevat vaatimukset (lastaustiheys). Sen sanamuoto on seuraava:

”Eläinten tilaa koskevien vaatimusten on vastattava vähintään seuraavia lukuja:

– –

D. Siat

Rautatie- ja maantiekuljetus

Kaikkien sikojen on päästävä ainakin makuulle ja seisomaan luonnollisessa asennossaan.

Jotta nämä vähimmäisvaatimukset täyttyisivät, noin 100 kg painavien sikojen kuormaustiheys ei saisi ylittää 235 kg/m2.

Sikojen rotu, koko ja kunto voivat edellyttää edellä mainitun vähimmäispinta-alan lisäämistä; sitä voi olla myös tarpeen lisätä enintään 20 %:lla sääolosuhteiden ja kuljetusmatka-ajan mukaan.

– –”

13 Asetuksen N:o 1/2005 37 artiklan mukaan edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan lähtökohtaisesti 5.1.2007 alkaen. Kyseisen artiklan viimeisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”

Direktiivi 91/628 ja asetus (EY) N:o 411/98

14 Direktiivi 91/628 kumottiin asetuksella N:o 1/2005 viimeksi mainitun 33 artiklan mukaisesti. Kyseistä direktiiviä sovellettiin muun muassa kotieläiminä pidettävien sikaeläinten kuljetukseen kussakin jäsenvaltiossa, jäsenvaltioon ja jäsenvaltiosta.

15 Direktiivin 91/628 liitteessä olevan I luvun A jakson 2 kohdan a ja b alakohdassa vahvistettiin erityisesti sioille vaatimukset eläinosastojen vähimmäiskorkeudesta vastaavaa sanamuotoa käyttäen kuin asetuksessa N:o 1/2005.

16 Kyseisen liitteen VI luvussa oleva 47 kohta koski lastaustiheyttä. Kyseisessä kohdan sikoja koskeva D jakso oli laadittu samaa sanamuotoa käyttäen kuin asetuksen N:o 1/2005 liitteessä I olevan VII luvun D jakso, joka on esitetty tämän tuomion 12 kohdassa.

17 Kyseisen liitteen VII luvun muodostavassa liitteen 48 kohdassa, joka koskee muun muassa matkan kestoa, oli seuraavat säännökset:

”– –

2. [Muun muassa kotieläiminä pidettyjen sikaeläinten] matkan kesto ei saa ylittää 8:aa tuntia.

3. [Edellä] 2 [alakohdassa] tarkoitettua matkan enimmäiskestoa voidaan pidentää, jos kuljetuksessa käytetty kulkuneuvo täyttää seuraavat lisävaatimukset:

– –

– eläinten luo on oltava välitön pääsy,

– –”

18 Yli kahdeksan tuntia kestäviin eläinkuljetuksiin käytettäville maantieajoneuvoille asetettavista eläinten suojelua koskevista lisävaatimuksista 16.2.1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 411/98 (EYVL L 52, s. 8), joka annettiin direktiivin 91/628 13 artiklan 1 kohdan perusteella, tuli voimaan 1.7.1999. Sen 1 artiklan, yhdistettynä sen liitteessä olevaan 3 kohtaan, mukaan on niin, että silloin kun tällaisia ajoneuvoja käytetään muun muassa sikojen kuljettamiseen, niiden on oltava ”siten varustettuja, että jokaisen kuljetettavan eläimen luo pääsee esteettä milloin tahansa siten, että eläin voidaan tarkastaa ja sille voidaan antaa asianmukainen hoito”.

19 Tämän jälkeen myös asetus N:o 411/98 kumottiin asetuksella N:o 1/2005 viimeksi mainitun 33 artiklan mukaisesti.

20 Unionin tuomioistuin totesi asiassa C-491/06, Danske Svineproducenter, 8.5.2008 antamassaan tuomiossa (Kok., s. I-3339) seuraavaa:

”1) – – [kansallinen] säännöstö, johon sisältyy eläinten osastojen korkeuden osalta lukuja, jotta kuljettajat voivat käyttää – – direktiivissä 91/628 – – esitettyjä sääntöjä täsmällisempiä sääntöjä, voi kuulua jäsenvaltioille EY 249 artiklalla myönnetyn harkintavallan piiriin sillä edellytyksellä, että mainitulla säännöstöllä – joka on tällä direktiivillä – – tavoitellun, eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevan päämäärän mukainen – ei suhteellisuusperiaatteen vastaisesti estetä elävien eläinten kaupan teknisten esteiden poistamista ja markkinajärjestelyjen moitteetonta toimintaa koskevien päämäärien toteutumista, joita mainitulla direktiivillä – – niin ikään tavoitellaan. Kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä, onko kyseinen säännöstö näiden periaatteiden mukainen.

2) Direktiivin 91/628 – – liitteessä olevan VI luvun 47 kohdan D jaksoa on tulkittava siten, että jäsenvaltio voi ottaa käyttöön kansallisia sääntöjä, joiden mukaan yli kahdeksan tuntia kestävissä kuljetuksissa 100 kg painavien sikojen osalta eläintä kohden on oltava tilaa vähintään 0,50 m^2.”

Kansallinen oikeus

21 Asetuksen nro 1729/2006 mukaan sikoja kuljetettaessa on noudatettava tiettyjä vaatimuksia.

22 Kyseisen asetuksen 9 §:n 1 momentissa säädetään osastojen vähimmäiskorkeudesta seuraavaa:

”1. Kuljetettaessa sikoja, joiden paino on vähintään 40 kg, kunkin kerroksen välisen sisäkorkeuden mitattuna lattian korkeimmasta kohdasta katon matalimpaan kohtaan ([esim.] mahdollisten poikkipalkkien tai tukien alapinnasta) on täytettävä kuljetuksen aikana vähintään seuraavat edellytykset:

Keskipaino [(kg)]	Sisäkorkeus käytettäessä mekaanista ilmanvaihtojärjestelmää	Sisäkorkeus käytettäessä muuta ilmanvaihtojärjestelmää
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm”

23 Saman pykälän 5 momentissa säännellään tarkastuskorkeutta yli kahdeksan tuntia kestävällä matkalla seuraavasti:

”Jos vähintään 40 kg painavien sikojen kuljetuksen kokonaiskesto ylittää kahdeksan tuntia, on käytettävä kulkuneuvoa, jossa esimerkiksi korotettavan katon ja liikuteltavien kerrostasojen tai muun vastaavan rakennelman avulla varmistetaan jatkuvasti, että kussakin kerroksessa on sisällä vähintään 140 cm:n tarkastuskorkeus mitattuna lattian korkeimmasta kohdasta katon matalimpaan kohtaan ([esim.] poikkipalkkien tai tukien alapinnasta). Asetettaessa sisäinen tarkastuskorkeus 140 cm:ksi on kuljetettaessa eläimiä useassa kerroksessa muiden kerrosten sisäkorkeuden oltava vähintään 1 momentissa mainitun mukainen.”

24 Vaatimukset lastaustiheydestä on vahvistettu asetuksen nro 1729/2006 liitteessä 2, jonka sikoja koskeva D osasto on sananmuodoltaan seuraava:

”Rautatie- tai maantiekuljetukset, perävaunulliset ajoneuvot mukaan lukien

1. Alle kahdeksan tuntia kestävät kuljetukset:

Elopaino (kg)	Pinta-ala (m^2) eläintä kohti
25	0,17
50	0,26

75	0,33
100	0,42
200	0,70
250 tai enemmän	0,80

Eläinten rodun, koon tai kunnon vuoksi voi olla välttämätöntä suurentaa edellä edellytettyä vähimmäislattiapinta-alaa. Alan suurentaminen enintään 20 prosentilla voi myös olla välttämätöntä sääolojen tai matkan keston perusteella.

2. Yli kahdeksan tuntia kestävät kuljetukset:

Elopaino (kg)	Pinta-ala (m^2) eläintä kohti
25	0,20
50	0,31
75	0,39
100	0,50
200	0,84
250 tai enemmän	0,96

_ _”

25 Mainitun asetuksen 36 §:n 4 momentin 2 kohdassa on siirtymäsäännös, johon kuljettajat voivat vedota 15.8.2010 saakka viimeistään 15.8.2005 rekisteröityjen maantieajoneuvojen osalta. Kyseisessä säännöksessä säädetään seuraavaa:

”Kuljetettaessa [yli kahdeksan tunnin ajan] sikoja, joiden paino on vähintään 40 kg, kunkin kerroksen sisäkorkeuden mitattuna lattian korkeimmasta kohdasta katon matalimpaan kohtaan ([esim.] mahdollisten poikkipalkkien tai tukien alapinnasta) on täytettävä kuljetuksen aikana vähintään seuraavat edellytykset:

Keskipaino (kg)	Sisäkorkeus käytettäessä mekaanista ilmanvaihtojärjestelmää	Sisäkorkeus käytettäessä muuta ilmanvaihtojärjestelmää
Yli 40 kg ja enintään 100 kg painavat siat	100 cm	107 cm
Yli 110 kg ja enintään 150 kg painavat siat	110 cm	118 cm
Yli 150 kg ja enintään 230 kg painavat siat	112 cm	127 cm
Yli 230 kg painavat siat	> 112 cm	> 127 cm”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

26 Danske Svineproducenter nosti 14.5.2005 Vestre Landsretissa (Länsi-Tanskan muutoksenhakutuomioistuin) kanteen Justitsministerietia vastaan väittämällä, että ennen asetusta nro 1729/2006 voimassa olleessa eläinkuljetuksia koskevassa Tanskan

säännöstössä oli vahvistettu sikojen kuljetusta varten tiettyjä vaatimuksia osastojen vähimmäiskorkeudesta, vähimmäistarkastuskorkeudesta ja enimmäislastaustiheydestä, jotka olivat ristiriidassa eri yhteisön oikeuden sääntöjen ja etenkin direktiivin 91/628 säännösten kanssa. Unionin tuomioistuin otti ensimmäisen ennakkoratkaisupyynnön johdosta kantaa kyseisen direktiivin tulkintaan tämän osalta edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter antamassaan tuomiossa tämän tuomion 20 kohdassa esitettyä sananmuotoa käyttäen.

27 Pääasian kantaja väitti tämän jälkeen samassa ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä olevassa menettelyssä, että nykyään sovellettavat asetukseen nro 1729/2006 sisältyvät samankaltaiset vaatimukset ovat ristiriidassa asetuksen N:o 1/2005 kanssa.

28 Vestre Landsret päätti tässä tilanteessa uudelleen lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [SEUT 288 artiklan toista kohtaa] ja – – asetuksen N:o 1/2005 37 artiklaa sekä [kyseisen asetuksen] 3 artiklan [toisen kohdan] f ja g alakohdan, luettuna yhdessä [kyseisen asetuksen liitteessä I] olevan II luvun 1.1 kohdan f alakohdan ja 1.2 kohdan kanssa, sekä [saman asetuksen] 3 artiklan [toisen kohdan] g alakohdan, luettuna yhdessä – – [kyseisessä] liitteessä I olevan VII luvun D jakson kanssa, säännöksiä tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi antaa kansallisia sääntöjä [sikojen maantiekuljetukseen liittyvistä] yksityiskohtaisista vaatimuksista, jotka koskevat sisäistä kuljetuskorkeutta, tarkastuskorkeutta ja lastaustiheyttä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Alustavat huomautukset

29 Danske Svineproducenter ja European Livestock and Meat Trading Union vaativat unionin tuomioistuinta muotoilemaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymyksen uudelleen siten, että sitä laajennetaan tai sen ulottuvuutta täsmennetään.

30 Pääasian kantaja pyytää siis yhtäältä unionin tuomioistuinta vastaamaan kolmeen kysymykseen, jotka vastaavat sen ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä esitettyjä kysymyksiä, jonka johdosta annettiin tuomio edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter.

31 Toisaalta European Livestock and Meat Trading Union ehdottaa ennakkoratkaisukysymystä muotoiltavaksi uudelleen siten, että se koskee myös tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta, vilpittömän yhteistyön periaatetta ja asetuksen N:o 1/2005 30 artiklan 2 kohtaa. Kysymyksessä olisi lisäksi tarkasteltava kansallisia sääntöjä, joilla ei vahvisteta yksityiskohtaisia vaatimuksia vaan lukuja, joita ei ole mainittu kyseisessä asetuksessa.

32 Tästä on muistutettava, että SEUT 267 artiklan mukaisessa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on sen käsiteltävänä olevan asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Yksinomaan kansallisen tuomioistuimen kuuluu siis päättää unionin tuomioistuimelle esitettävistä kysymyksistä,

eivätkä pääasian asianosaiset voi muuttaa niiden sisältöä (ks. mm. asia C-138/08, Hochtief ja Linde-Kca-Dresden, tuomio 15.10.2009, Kok., s. I-9889, 20 ja 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Ennakkoratkaisukysymysten aineellinen muuttaminen tai vastaaminen pääasian kantajan huomautuksissa mainittuihin lisäkysymyksiin olisi lisäksi yhteensopimatonta sen velvollisuuden kanssa, joka unionin tuomioistuimella on sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden hallituksille ja muille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää huomautuksensa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklan mukaisesti, kun otetaan huomioon se, että tämän määräyksen mukaan ainoastaan ennakkoratkaisupyynnöt annetaan tiedoksi kyseisille osapuolille (ks. vastaavasti em. asia Hochtief ja Linde-Kca-Dresden, tuomion 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

34 Tästä seuraa, ettei unionin tuomioistuin voi hyväksyä niitä Danske Svineproducenterin eikä European Livestock and Meat Trading Unionin vaatimuksia, jotka koskevat ennakkoratkaisukysymyksen uudelleen muotoilua.

35 Myöskään Danske Svineproducenterin tekemää, unionin tuomioistuimen kirjaamoon 9.12.2011 saapunutta hakemusta käsittelyn aloittamisesta uudelleen ei ole tarvetta hyväksyä. Yhtäältä nimittäin kyseinen hakemus perustuu olennaisilta osiltaan tuomioon, jolla Højesteret (korkein oikeus) on hylännyt kanteen, jonka kyseinen pääasian asianosainen oli nostanut ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä, jotta unionin tuomioistuimelle esitettäisiin kyseiseen päätökseen sisältyvien ennakkoratkaisukysymysten lisäksi muita ennakkoratkaisukysymyksiä. Tällaisella seikalla ei kuitenkaan luonteensa vuoksi ole vaikutusta nyt käsiteltävään ennakkoratkaisupyyntöön. Toisaalta asiassa C-381/10, Astrid Preissl, 6.10.2011 annettua tuomiota (Kok., s. I-9281) koskevasta maininnasta on todettava, ettei missään perustelussa todeta, miltä osin kyseinen tuomio oikeuttaisi aloittamaan käsittelyn uudelleen nyt käsiteltävän ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.

Unionin tuomioistuimen vastaus

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään unionin tuomioistuimelta lähinnä sitä, onko asetusta N:o 1/2005 tulkittava siten, että se estää jäsenvaltiota toteuttamasta toimenpiteitä, joilla vahvistetaan sikojen maantiekuljetuksia varten lukuja sisältäviä sääntöjä ensinnäkin eläinosastojen sisäkorkeudesta, toiseksi eläinten tarkastamisesta matkan aikana ja kolmanneksi tilavaatimuksesta eläintä kohden, kun mainitut säännöt ovat mahdollisesti erilaisia sen mukaan, sovelletaanko niitä yli kahdeksan tuntia kestäviin matkoihin vai ei. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin liittää tarkemmin sanoen tällaiset säännöt mainitun asetuksen 3 artiklan toisen kohdan g alakohtaan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan II luvun 1.2 kohdan kanssa, 3 artiklan toisen kohdan f alakohtaan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan II luvun 1.1 kohdan f alakohdan kanssa, ja 3 artiklan toisen kohdan g alakohtaan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan VII luvun D jakson kanssa.

37 Kysymyksensä muotoilulla, kun sitä luetaan ennakkoratkaisupyynnössä olevien yksityiskohtaisempien selitysten valossa, mainittu tuomioistuin tuo kuitenkin esiin sen, että unionin tuomioistuin on jo edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter antamassaan tuomiossa ottanut kantaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten kansallisten toimenpiteiden yhteensoveltuvuuteen direktiivin 91/628 kanssa, jonka säännökset ovat huomattavan samankaltaisia asetuksen N:o 1/2005 säännösten kanssa, tällaisissa toimenpiteissä kyseessä olevien näkökohtien osalta. Vestre Landsret pohtii tässä yhteydessä sitä, vaikuttaako asiaan mahdollisesti se, että siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta toteuttaa edelleen tämän luonteisia toimenpiteitä asiaa koskevat säännökset on tätä nykyä annettu unionin tasolla asetuksella eikä enää direktiivillä.

38 Tästä on huomautettava, että SEUT 288 artiklan toisen ja kolmannen alakohdan mukaan on niin, että direktiivit velvoittavat jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden mutta jättävät kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot, kun taas asetukset ovat kaikilta osin velvoittavia ja niitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa.

39 Asetusten säännöksillä on siten niiden luonteen ja niillä unionin oikeuslähteiden järjestelmässä olevan tehtävän nojalla yleensä välitön oikeusvaikutus kansallisissa oikeusjärjestyksissä ilman, että kansallisten viranomaisten olisi ryhdyttävä täytäntöönpanotoimiin (ks. asia C-278/02, Handlbauer, tuomio 24.6.2004, Kok., s. I-6171, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Asetuksen tiettyjen säännösten täytäntöönpano voi kuitenkin edellyttää täytäntöönpanotoimien toteuttamista (em. asia Handlbauer, tuomion 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

41 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa lisäksi, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa asetuksen täytäntöönpanotoimia, jos ne eivät haittaa asetuksen välitöntä sovellettavuutta, jos niillä ei peitellä sitä, että kyseessä on yhteisön asetus, ja jos niissä täsmennetään kyseisessä asetuksessa annetun harkintavallan käyttöä asetuksen säännöksissä asetetuissa rajoissa (asia C-113/02, komissio v. Alankomaat, tuomio 14.10.2004, Kok., s. I-9707, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Se, että unionin säännöstö eläinten suojelusta kuljetuksen aikana on vastedes asetuksessa, ei siis välttämättä merkitse sitä, että kaikki kyseisen säännöstön kansalliset täytäntöönpanotoimet olisivat nykyään kiellettyjä.

43 Asetuksen N:o 1/2005 kansallisen täytäntöönpanotoimen unionin oikeuden mukaisuuden määrittämiseksi on siis käytettävä perustana kyseisen asetuksen merkityksellisiä säännöksiä, jotta voidaan tarkastaa, estävätkö, edellyttävätkö vai sallivatko kyseiset säännökset, kun niitä tulkitaan asetuksen tavoitteiden valossa, sen, että jäsenvaltiot toteuttavat tiettyjä täytäntöönpanotoimia, ja etenkin viimeksi mainitussa tilanteessa, kuuluuko asianomainen toimi kullekin jäsenvaltiolle annetun harkintavallan piiriin.

44 Asetuksen N:o 1/2005 tavoitteista on todettava, että vaikka elävien eläinten kaupan teknisten esteiden poistaminen ja markkinajärjestelyjen moitteeton toiminta, joihin kyseisen asetuksen johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa vedotaan, ovat tosin kyseisen asetuksen tavoitteena samalla tavalla kuin ne olivat direktiivin 91/628, jonka jatke asetus N:o 1/2005 on, tavoitteena, mainitun asetuksen johdanto-osan 2, 6 ja 11 perustelukappaleesta kuitenkin seuraa, että kyseisen direktiivin tavoin asetuksen N:o 1/2005 ensisijaisena päämääränä on eläinten suojelu kuljetuksen aikana. Tässä yhteydessä edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter annetun tuomion 29 kohdassa esitetty toteamus kyseisen direktiivin päämääristä pätee siis edelleen myös asetuksen N:o 1/2005 osalta.

45 Pääasiassa kyseessä olevien kansallisten toimenpiteiden, joilla vahvistetaan sikojen maantiekuljetusta varten lukuja osastojen sisäkorkeudesta, eläinten tarkastamisesta matkan aikana ja tilavaatimuksesta eläintä kohden, yhteensoveltuvuutta kyseisen asetuksen kanssa on siis tutkittava näiden seikkojen valossa.

Osastojen sisäkorkeus

46 Sikojen kuljettamiseen käytetyissä maantieajoneuvoissa olevien eläinosastojen sisäkorkeudesta pääasiassa kyseessä olevassa säännöstössä on kaksi erityyppistä sääntöä. Yhtäältä asetuksen nro 1729/2006 9 §:n 1 momentissa, jota sovelletaan siitä riippumatta, miten kauan matka kestää, vahvistetaan säännöt osastojen vähimmäissisäkorkeudesta kuljetettujen eläinten painon perusteella. Toisaalta kyseisen asetuksen 36 §:n 4 momentissa vahvistetaan siirtymäajaksi samanluonteiset säännöt, jotka ovat kuitenkin tiukempia mutta joita sovelletaan ainoastaan yli kahdeksan tunnin matkoihin. Tällaiset säännöt ovat samanlaisia kuin säännöt, joita tutkittiin edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter annetussa tuomiossa, kuten kyseisen tuomion 14, 15 ja 34 kohdasta ilmenee.

47 Kyseistä sikojen maantiekuljetukseen liittyvää seikkaa säännellään asetuksen N:o 1/2005 3 artiklan toisen kohdan g alakohdassa sekä sen liitteessä I olevan II luvun 1.2 kohdassa ja VII luvun D jakson ensimmäisessä virkkeessä. Kaikista näistä säännöksistä seuraa, että sikojen kuljettamiseen käytetyissä maantieajoneuvoissa olevien eläinosastojen sisäkorkeuden on oltava riittävä, jotta eläimet voivat seisoa luonnollisessa asennossa, kun otetaan huomioon niiden koko ja kuljetusmatkan kesto, ja että eläinten yläpuolella on oltava riittävä ilmanvaihto niiden ollessa luonnollisessa seisoma-asennossa ilman, että niiden luonnollisia liikkeitä estetään. Kuten tämän tuomion 15 kohdassa on todettu, nämä säännökset vastaavat edellä mainitussa asiassa Danske Svineproducenter annetussa tuomiossa tulkitun direktiivin 91/628 säännöksiä.

48 Koska asetuksessa N:o 1/2005 ei vahvisteta täsmällisesti sisäosastojen korkeutta ja koska sen tässä suhteessa merkitykselliset säännökset vastaavat direktiivin 91/628 säännöksiä, jäsenvaltioille on annettava tiettyä harkintavaltaa tässä suhteessa samalla tavalla kuin niille on annettu mainitussa tuomiossa kyseisen direktiivin yhteydessä.

49 Kuten Tanskan hallitus väittää, sillä, että jäsenvaltio vahvistaa sääntöjä, joilla täsmennetään konkreettisesti kansallisella tasolla asetuksessa N:o 1/2005 yleisesti esitettyjen vaatimusten ulottuvuutta, voidaan myös lisätä oikeusvarmuutta siltä osin kuin kyseisillä säännöillä otetaan käyttöön arviointiperusteet, joilla parannetaan kyseisen asetuksen vaatimusten ennakoitavuutta ja jotka tästä syystä vaikuttavat osaltaan siihen, että asianomaiset taloudelliset toimijat noudattavat kyseisiä sääntöjä, sekä siihen, että tarkastukset, joita kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on tässä tarkoituksessa toteutettava, ovat tehokkaita ja objektiivisia.

50 Sellaisten kansallisten toimenpiteiden toteuttaminen, joilla vahvistetaan lukuja osastojen sisäkorkeudesta, ei siis sinänsä ole ristiriidassa mainitun asetuksen kanssa.

51 Tällaisten sääntöjen on kuitenkin oltava asetuksen N:o 1/2005 säännösten ja tavoitteiden sekä unionin oikeuden yleisten periaatteiden ja erityisesti suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

52 Kyseinen periaate, joka velvoittaa etenkin jäsenvaltioiden lainsäädäntö- ja sääntelyviranomaisia näiden soveltaessa unionin oikeutta, edellyttää, että säännöksen tavoitteet ovat toteutettavissa siinä säädettyjen keinojen avulla ja ettei näillä keinoilla ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. vastaavasti asia C-375/08, Pontini ym., tuomio 24.6.2010, Kok., s. I-5767, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Mainittu periaate merkitsee muun muassa sitä, että silloin kun on kyse unionin säännöstöstä, jolla pyritään useampaan tavoitteeseen, joista yksi on ensisijainen, jäsenvaltion, joka vahvistaa säännön sille kyseisen säännöstön jossakin säännöksessä annetun harkintavallan perusteella, on noudatettava tätä ensisijaista tavoitetta estämättä kuitenkaan muiden mainitulla säännöstöllä tavoiteltujen päämäärien toteutumista. Näiden muiden päämäärien kannalta katsoen tällaisen kansallisen säännön on siis oltava soveltuva keino varmistaa mainitun ensisijaisen tavoitteen toteutuminen eikä sillä saa ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi (ks. analogisesti em. asia Danske Svineproducenter, tuomion 31, 32 ja 40 kohta).

53 Nämä eri seikat on tarkastettava kummankin tässä tapauksessa kyseessä olevan kaltaisen säännön osalta.

54 Ensinnäkin säännöksistä, joilla täsmennetään pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten osastojen vähimmäissisäkorkeutta, on todettava, että säännöt, jotka niissä vahvistetaan, ovat soveltuva keino saavuttaa asetuksella N:o 1/2005 tavoiteltu ensisijainen päämäärä, joka on eläinten suojelu kuljetuksen aikana (ks. analogisesti em. asia Danske Svineproducenter, tuomion 46 kohta).

55 On kuitenkin huomautettava, että tämän luonteisilla säännöillä voidaan, koska niitä on tarkoitus soveltaa kaikenlaiseen sikojen kuljettamiseen, joka tapahtuu, vaikkakin vain osittain, sen jäsenvaltion alueella, joka on vahvistanut kyseiset säännöt, haitata

niiden tavoitteiden saavuttamista, joihin asetuksella N:o 1/2005 myös pyritään ja jotka koskevat elävien eläinten kaupan teknisten esteiden poistamista ja markkinajärjestelyjen moitteetonta toimintaa. Näin ollen on tarkastettava, että tällaiset säännöt ovat kyseisten päämäärien kannalta tarpeen ja oikeasuhteisia kyseisellä asetuksella tavoiteltuun, eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevaan ensisijaiseen päämäärään nähden siten, ettei niiden soveltaminen rajoita tavaroiden vapaata liikkuvuutta sekä tuonnin että viennin yhteydessä (ks. analogisesti em. asia Danske Svineproducenter, tuomion 43 kohta) suhteettomasti (ks. analogisesti asia C-562/08, Müller Fleisch, tuomio 25.2.2010, Kok., s. I-1391, 38 ja 42 kohta).

56 Asetuksessa nro 1729/2006 vahvistettujen kaltaisten osastojen lukuja vähimmäissisäkorkeudesta sisältävien sääntöjen on siis oltava oikeasuhteisia eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevaan tavoitteeseen nähden, eikä niillä saa ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

57 Tässä suhteessa on erityisesti tarkastettava, ettei mainituilla säännöillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen eläinten hyvinvoinnin suojelua kuljetuksen aikana koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, sellaisena kuin kyseinen tavoite ilmenee asetuksen N:o 1/2005 vaatimuksista, joiden mukaan yhtäältä kaikkien sikojen on voitava seisoa luonnollisessa asennossaan ja toisaalta osaston sisällä ja kullakin sen tasolla on oltava riittävästi tilaa sen varmistamiseksi, että eläinten yläpuolella on riittävä ilmanvaihto niiden ollessa luonnollisessa seisoma-asennossa ilman, että missään tapauksessa estetään eläinten luonnollisia liikkeitä.

58 Lisäksi on myös tarkastettava, että mainitut säännöt eivät aiheuta sellaisia lisäkustannuksia tai teknisiä vaikeuksia, jotka saattavat heikompaan asemaan joko nämä säännöt antaneen jäsenvaltion tuottajat tai muiden jäsenvaltioiden tuottajat, jotka haluavat viedä tuotteitaan ensimmäiseksi mainittuun jäsenvaltioon tai tämän jäsenvaltion kautta (ks. analogisesti em. asia Danske Svineproducenter, tuomion 45 kohta).

59 Silloin kun unionin tuomioistuimelle toimitetussa asiakirja-aineistossa ei ole esitetty harkinnassa huomioon otettavia seikkoja, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tehtävä tässä suhteessa vaaditut tarkastukset ottamalla huomioon muiden jäsenvaltioiden kuin sen, josta kyseiset säännöt ovat peräisin, asetusta N:o 1/2005 noudattaen yleisesti hyväksymät standardit.

60 Samalla on kuitenkin huomautettava, ettei sellaisia asetuksen nro 1729/2006 36 §:n 4 momentissa olevien siirtymäsäännösten kaltaisia sääntöjä, jotka koskevat osaston vähimmäissisäkorkeutta yli kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla, ole mahdollista pitää oikeasuhteisina silloin, kun sama jäsenvaltio on vahvistanut lisäksi kyseisen asetuksen 9 §:n 1 momenttiin sisältyvien sääntöjen kaltaisia vähemmän pakottavia sääntöjä yleisen säännöstön yhteydessä.

Eläinten tarkastaminen matkan aikana

61 Asetuksen nro 1729/2006 9 §:n 5 momentin mukaan yli 40 kg:aa painavien sikojen kuljetukseen tarkoitetut maantieajoneuvot on yli kahdeksan tuntia kestävien matkojen osalta suunniteltava siten, että kussakin kerroksessa on jatkuvasti vähintään 140 cm:n tarkastuskorkeus.

62 Asetuksen N:o 1/2005 3 artiklan toisen kohdan f alakohdassa – tulkittaessa sitä yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä I olevan II luvun 1.1 kohdan f alakohdan kanssa – säädetään tästä, että eläinten kuljetukseen tarkoitetut kuljetusvälineet on suunniteltava siten, että eläinten luokse päästään niiden hyvinvoinnin tarkistamiseksi säännöllisesti. On kuitenkin todettava, että poiketen siitä, mikä päti direktiivillä 91/628 ja asetuksella N:o 411/98 käyttöön otetun järjestelmän yhteydessä, asetuksen N:o 1/2005 säännöksiä eläinten tarkastuksesta kuljetuksen aikana sovelletaan kaikkiin kuljetuskeinoihin matkan kestosta riippumatta.

63 Kansallinen toimenpide, jolla vahvistetaan tätä seikkaa koskevia erityisiä vaatimuksia, joita sovelletaan pelkästään yli kahdeksan tuntia kestäviin matkoihin, on näin ollen ristiriidassa asetuksen N:o 1/2005 mainittujen säännösten kanssa, koska pääsystä eläinten luokse niiden hyvinvoinnin tarkistamiseksi säännöllisesti on säädettävä kaikkien matkojen osalta.

64 Lisäksi on vielä todettava, kuten tämän tuomion 54–59 kohdasta soveltuvin osin ilmenee, että lukuja sisältävien sääntöjen, joilla vahvistetaan vähimmäistarkastuskorkeus tällaisen pääsyn mahdollistamiseksi, on oltava asetuksen N:o 1/2005 tavoitteiden mukaisia ja oikeassa suhteessa viimeksi mainittuihin nähden.

Tilavaatimus eläintä kohden

65 Asetuksen nro 1729/2006 liitteessä 2 olevan D osaston 1 ja 2 kohdan mukaan kuljetettaessa sikoja maanteitse eläimillä on oltava vähimmäistila, joka vaihtelee niiden painon mukaan siten, että kyseinen tila on 100 kg painavan sian osalta 0,42 m2, kun matka kestää alle kahdeksan tuntia, ja 0,50 m2 pidempään kestävillä matkoilla.

66 Tätä seikkaa elävien eläinten kuljetuksesta säännellään asetuksen N:o 1/2005 3 artiklan toisen kohdan g alakohdassa, jonka mukaan ”eläimille varataan niiden kokoon ja kuljetusmatkan kestoon nähden lattia-alaltaan –– riittävä tila”. Kyseisen asetuksen liitteessä I olevan VII luvun D jaksossa täsmennetään erityisesti sioista, että jotta siat pääsevät makuulle ja seisomaan luonnollisessa asennossaan, ”noin 100 kg painavien sikojen kuormaustiheys ei saisi ylittää 235 kg/m2”, ja tätä vähimmäisalaksi luonnehdittua lattia-alaa voidaan lisätä 20 prosentilla muun muassa kuljetusmatka-ajan mukaan. Yli 100 kg painavien eläinten osalta kyseiset arvot vastaavat 0,42 m2:n ja 0,50 m2 :n suuruista tilaa.

67 Näin ollen on todettava, että asetuksen nro 1729/2006 liitteessä 2 olevissa 1 ja 2 kohdassa mainitun kaltaiset luvut enimmäislastaustiheydestä ovat asetuksessa N:o 1/2005 asetettujen vähimmäis- ja enimmäissääntöjen mukaisia (ks. vastaavasti em. asia Danske Svineproducenter, tuomion 50 kohta).

68 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella kysymykseen on vastattava, että asetusta N:o 1/2005 on tulkittava siten, että

– asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään oikeusvarmuuden lisäämiseksi eläinten hyvinvoinnin suojelutavoitteen mukaisesti ja ottamatta tältä osin käyttöön kohtuuttomia arviointiperusteita mainitussa asetuksessa säädettyjä vaatimuksia eläinosastojen vähimmäissisäkorkeudesta, kunhan kyseiset säännöt eivät aiheuta lisäkustannuksia tai teknisiä vaikeuksia, jotka saattavat heikompaan asemaan joko nämä säännöt antaneen jäsenvaltion tuottajat tai muiden jäsenvaltioiden tuottajat, jotka haluavat viedä tuotteitaan ensimmäiseksi mainittuun jäsenvaltioon tai tämän jäsenvaltion kautta, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava; asetuksen nro 1729/2006 36 §:n 4 momentissa olevien siirtymäsäännösten kaltaisia sääntöjä osaston vähimmäissisäkorkeudesta yli kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla ei ole kuitenkaan mahdollista pitää oikeasuhteisina silloin, kun sama jäsenvaltio on vahvistanut kyseisen asetuksen 9 §:n 1 momenttiin sisältyvien sääntöjen kaltaisia vähemmän pakottavia sääntöjä yleisen säännöstön yhteydessä

– asetus estää jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään mainitussa asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia eläinten luokse pääsemisestä niiden hyvinvoinnin tarkastamiseksi säännöllisesti ja jotka koskevat ainoastaan yli kahdeksan tuntia kestäviä matkoja, ja

– asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sääntöjä, joiden mukaan kuljetettaessa sikoja maanteitse eläimillä on oltava vähimmäistila, joka vaihtelee niiden painon mukaan siten, että kyseinen tila on 100 kg painavan sian osalta 0,42 m2 alle kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla, ja 0,50 m2 pidempään kestävillä matkoilla.

Oikeudenkäyntikulut

69 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22.12.2004 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2005 on tulkittava siten, että

– **asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään oikeusvarmuuden lisäämiseksi eläinten hyvinvoinnin suojelutavoitteen mukaisesti ja ottamatta tältä osin käyttöön kohtuuttomia arviointiperusteita mainitussa asetuksessa säädettyjä vaatimuksia eläinosastojen vähimmäissisäkorkeudesta, kunhan kyseiset säännöt eivät aiheuta lisäkustannuksia tai teknisiä vaikeuksia, jotka saattavat heikompaan asemaan joko nämä säännöt antaneen jäsenvaltion**

tuottajat tai muiden jäsenvaltioiden tuottajat, jotka haluavat viedä tuotteitaan ensimmäiseksi mainittuun jäsenvaltioon tai tämän jäsenvaltion kautta, mikä seikka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava; eläinten suojelusta kuljetuksen aikana 21.12.2006 annetun asetuksen nro 1729/2006 36 §:n 4 momentissa olevien siirtymäsäännösten kaltaisia sääntöjä osaston vähimmäissisäkorkeudesta yli kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla ei ole kuitenkaan mahdollista pitää oikeasuhteisina silloin, kun sama jäsenvaltio on vahvistanut kyseisen asetuksen 9 §:n 1 momenttiin sisältyvien sääntöjen kaltaisia vähemmän pakottavia sääntöjä yleisen säännöstön yhteydessä

– **asetus estää jäsenvaltiota antamasta sikojen kuljettamiseen maanteitse sovellettavia sääntöjä, joilla täsmennetään mainitussa asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia eläinten luokse pääsemisestä niiden hyvinvoinnin tarkastamiseksi säännöllisesti ja jotka koskevat ainoastaan yli kahdeksan tuntia kestäviä matkoja, ja**

– **asetus ei estä jäsenvaltiota antamasta sääntöjä, joiden mukaan kuljetettaessa sikoja maanteitse eläimillä on oltava vähimmäistila, joka vaihtelee niiden painon mukaan siten, että kyseinen tila on 100 kg painavan sian osalta 0,42 m2 alle kahdeksan tuntia kestävillä matkoilla ja 0,50 m2 pidempään kestävillä matkoilla.**

Allekirjoitukset